

जले इति) ज्वः। इत्यमरः। १। १०। ११॥ भेला माड इत्यादि भाषा। अङ्गपालिः। शनिः। चित्रम्। चिता इति भाषा। (कोलन्ति आलिङ्गन्त्यङ्गान्यत्र। कुल + अधिकरणे हलश्चेति घञ्।) ओडम्। इति मेदिनी। देशविशेषः। इति शब्दरत्नावली॥ अश्वमेदः। इति धरणी॥ वर्णसङ्गरजातिविशेषः। (यथा, हरिवंशे। ३२। १२३।

“पाण्ड्याश्च केरलश्चैव कोलश्चोलश्च पार्थिवः।।
तेषां जनपदाः स्मृताः पाण्ड्याश्चोलाः सकेरलाः”॥
स तु लेटात् तीवरकन्यायां जातः। इति ब्रह्म-
वैवर्तपुराणम्॥ अश्वधारास्त्रेज्जजातिविशेषः।
स च पूर्वं क्षत्रिय आसीत् सगरराजिनासौ
वेदयागादावनधिकारी कृतः। एतदिवरणं हरि-
वंशेः १४ अध्याये द्रष्टव्यम्॥

(अथन्तु कोलः यजातिवर्गीयस्य राज्ञो दुष्मन्तस्य
पौत्रेव्यन्तमः॥ इदानीं पार्वत्यः असम्भजाति-
विशेषः। उल्लहदेशादुत्तरभागे ह्यस्य वसतिः।
इयन्तु कोलजातिः सत्यप्रिया—सरलप्रकृतिः
आतिथ्यसत्कारप्रिया चेति उच्यते॥)

कोलकं, स्त्री, (कोल + संज्ञायां कन्। कुल + क्त्वादि
त्वात् वुन् वा।) गन्धद्रव्यविशेषः। काँकला
इति भाषा। मरिचम्। इत्यमरः। २। ६।
३६॥

कोलकः, पुं, (कुल + कर्त्तरि ण्वल् क्त्वादित्वात्
वुन् वा।) अङ्गोदरतः। इति राजनिर्घण्टः॥
बज्जवारतः। इति जटाधरः॥

कोलकन्दः, पुं, (कोल इव कन्दोऽस्य।) महाकन्द-
विशेषः। तत्पर्यायः। क्षमिन्नः २ पञ्जलः ३ वस्त्र-
पञ्जलः ४ पुटालुः ५ सुपुटः ६ पुटकन्दः ७। अस्य
गुणाः। कटुत्वम्। उष्णत्वम्। क्षमिदोषनाशित्वम्।
वान्तिविच्छेदशमनत्वम्। विषदोषनिवारणत्वम्।
इति राजनिर्घण्टः॥

कोलकर्कटिका, स्त्री, (कोल इव कर्कटिका।) मधु-
खर्जूरिका। इति राजनिर्घण्टः॥

कोलदर्ल, स्त्री, (कोलं वदरीफलं तद्वत्दलमस्य।)
नखीवामगन्धद्रव्यम्। इत्यमरः। २। ४। १३०॥
(नखीशब्देऽस्य गुणादयो ज्ञातव्याः॥)

कोलनाशिका, स्त्री, (कोलस्य शूकरस्य नाशिका
नाशिनी। नश + ण्वल् टाप् अत इत्यम्।)
वङ्गिणीतः। इति हारावली॥

कोलपुच्छः, पुं, (कोलस्य शूकरस्य पुच्छ इव पुच्छो-
ऽस्य।) कङ्कपक्षी। इति हारावली॥

कोलमूलं, स्त्री, (कोलस्य वदरीफलस्य मूलवत् मूल-
मस्य। यद्वा, कोलं वदरीफलमिव मूलमस्य।)
पिप्पलीमूलम्। इति राजनिर्घण्टः॥

कोलम्बकः, पुं, (कुल + बाङ्गलकात् अम्बच्। ततः
संज्ञायां कन्।) वीणायाः कायः। इत्यमरः। १।
७। ७॥ स तु तन्वीदण्डादिसमुदायः शरीरम्।
अलावुदण्डककुमसमुदायस्तन्वीहीन इत्यन्ये।
इति भरतः॥

कोलवल्ली, स्त्री, (कोलो वराहः तस्मोभवत् वल्ली।
वराहकोमगुल्मशृङ्गावस्त्वात् तथालम्।) गज-

पिप्पली। इत्यमरः। २। ४। ६७॥ चयम्। इति
राजनिर्घण्टः॥ (अस्याः पर्याया यथा,—

“वविकायाः फलं प्राज्ञैः कथिता गजपिप्पली।
कपिवल्ली कोलवल्ली श्रेयसीवशिरश्च सा”॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे॥)

कोलशिम्बी, स्त्री, (कोलस्य शूकरस्य पादाकारा
शिम्विरस्याः। ततो वा डीष्।) लताविशेषः।
आलकुसी इति भाषा। तत्पर्यायः। कृतफला २
खट्वा ३ शूकरपादिका ४ काकाखलोना ५ दधि-
पुष्पा ६ काकाखटा ७ पर्यङ्गपादिका ८। अस्या
गुणाः। वायुनाशित्वम्। गुणत्वम्। उष्णत्वम्।
कफपित्तकारित्वम्। इति राजनिर्घण्टः॥
(तत्पर्यायगुणाः। यथा, भावप्रकाशे।

“कोलशिम्बी कृष्णफला तथा पर्यङ्गपालिका।
कोलशिम्बी समीरघ्नो गुरुणा कफवातहृत्।
शुक्राग्निस्वादरुद्धल्या रुचिकृत् बद्धविडगुरुः”॥)

कोला, स्त्री, (कुल + ज्वलादित्वात् णः ततष्टाप्।)
कोलिदृष्टः। इति शब्दरत्नावली॥ पिप्पली।
(अस्याः पर्याया यथा,—

“पिप्पली चपला शौण्डी वैदेही मागधी कणा।
कृष्णोपकुल्या मगधी कोला स्यात्तिक्ततण्डुला”॥
चयम्। इति मेदिनी॥ (अस्याः पर्याया यथा,—
“चयं तेजोवती कोला नाकुली च विकोषणा”॥
इति वैद्यकरत्नमालायाम्॥)

कोलाक्षः, पुं, देशविशेषः। इति शब्दरत्नावली॥
तत्र एरं कान्यकुलम्॥

कोलाहलः, पुं, (कोल एकोभूतायत्तशब्दविशेषः तं
आह्वयति आलिखतीति। हल् विलेखने + अच्।)
बद्धविधदूरगायत्तध्वनिः। तत्पर्यायः। कलकलः
२। इत्यमरः। १। ८६। २५॥ कालकीलः ३।
इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, रामायणे। ३।
३१। ४१।

“ततो हलहलाशब्दः पुनः कोलाहलो महान्।
महान् राक्षसनादस्तु पुनस्तत्पर्यवो महान्”॥)

कोलिः पुं स्त्री, (कुल + “सर्वधातुभ्य इन्”।) उणां
४। ११७। इतीन्।) दृढविशेषः। कुलगाह इति
भाषा। तत्पर्यायः। कर्कन्धूः २ वदरी ३। इत्य-
मरः। २। ४। ३६॥ कर्कन्धूः ४ वदरः ५ कोली
६ कोला ७ कुवली ८। इति तट्टीकायां भरतः॥
कोलः ९। इति तट्टीका सारसुन्दरी॥ (यथा,
गाह्वे १६४ अध्याये।

“जातीपत्रं कोलिपत्रं तथाचैव मनःशिला।
यमिषैव कृता वर्त्तिवदराद्यौ महेश्वरः॥
धूमपानं कासहरं नात्र कार्या विचारणा”॥)

कोली, स्त्री, (कोलति गिनत्वेन जायते वर्द्धते वा।
कुल + अच् + गौरादित्वात् डीष्। यद्वा, कोलि
+ वा डीष्।) कोलिदृष्टः इत्यमरटीकायां
भरतः॥ (अस्याः पर्याया यथा,—

“पुंसि स्त्रियान्तु कर्कन्धूवदरी कोलमित्यपि।
फेनिलं कुवलं घोटो सौवीरं वदरं महत्।
अजप्रिया कुहा कोली विषमोभयकण्टका”॥
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे॥

न्यग्रोधादिगणे व्यवहारोऽस्य यथा,—

“कोली कदम्बविराजा मधुकं मधुकम्”॥

इति सूत्रस्थाने पञ्चदशेऽध्याये वामटेनोक्तम्॥

कोल्या, स्त्री, (कोलमर्हतीति यत्।) पिप्पली।
इति रत्नमाला॥

कोविदः, त्रि, (कुड् शब्दे विच् कौः वेदः तं वेत्ति
जानातीति। विद् + “इगुपधेति”। ३। १। ११५।
इति कः।) पण्डितः। इत्यमरः। २। ७। ५॥
(यथा, भागवते। १। १२। २६।

“इति राज उपादिश्य विप्रा जातककोविदाः।
लब्धोपचितयः सर्वे प्रतिजग्मुः स्वकान् गृह्णात्”॥)

कोविदारः, पुं, (कुं सुवं विट्णाति विदारयति भूमिं
विदार्योद्भवतीत्यर्थः। दृ + “कर्मण्यण्”। ३।
२। १। इति ञच्। ततः पृषोदरात् साधुः॥)
रत्तकाक्षनटः। तत्पर्यायः। चमरिकः २ कुदालः
३ युगपत्रकः ४। इत्यमरः। ३। ४। २२॥

काक्षनारः ५ कणकारकः ६ कान्ताप्यः ७ करकः
८ कान्तारः ९ यमलच्छदः १० काक्षनालः ११
ताम्बप्यः १२ कुदारः १३ रत्तकाक्षनः १४। इति
जटाधरः॥ विदलः १५। इति शब्दरत्नावली॥
अपि च।

“काक्षनालः काक्षनको गण्डारिः शोणपुष्पकः”॥
अथ कचनारभेदः।

“कोविदारश्चमरिकः कुदालो युगपत्रकः।
कुण्डलो ताम्बप्यश्चास्मान्तकः खल्यकेशरी॥
काक्षनालो हिमो ग्राही तुवरः क्षेपपित्तनुत्।
क्षमिकुण्डगुदभ्रशङ्खमालाव्रणापहः॥

कोविदारोऽपि तद्वत्त्वात् तयोः पुष्पलघु स्मृतम्।
रुद्धं संग्राहि पित्ताक्षप्रदरक्षयकासनुत्”॥

इति भावप्रकाशः। अस्य गुणाः। कषायत्वम्।
संग्राहित्वम्। व्रणरोपणत्वम्॥ दीपनत्वम्।
कफवातमूत्रकृच्छनाशित्वम्। इति राजनिर्घण्टः॥
तत्पुष्पगुणाः। धारकत्वम्। रुचिकारित्वम्।
रक्तपित्तरोगे सुपथ्यत्वम्। इति राजवल्लभः॥

(यथा, पाकशास्त्रे।

“कोविदारकलिकातिकोमला

तन्नासिद्धिविलितैलपाचिता।

हिङ्गुवासकसुवासवासिता

वेसवारलुलित। तिलोभदा”॥

पारिजातः। हरिवंशे कोविदारस्य व्युत्पत्ति-
कथने एतद्विवृत्यतिर्यथा। १२४। ७०-७१।

“कोऽप्ययं दाहयित्वाऽऽरजानन्तो यतो जनाः।
कोविदार इति स्थातस्ततः स सुमहातमः॥

मन्दारः कोविदारश्च पारिजातश्च नामभिः।
स दृष्टो ज्ञायते दिव्यो यस्यैतत् कुसुमोत्तमम्”॥)

कोशः, पुं, (कुशते संस्रियते। कुश संस्रियणे +
घञ्कर्त्तरि चेति अधिकरणादौ घञ्।) अखडम्।
इति शब्दरत्नावली॥ कुशते आह्वयते आय-
स्थानेभ्यः कोषः। कुष ग निष्कर्षे घञ् कोषो
मूर्द्धन्यान्तः तालयान्त इत्यन्ये। इति भरतः।
कृताकृतं हेमरूपम्। तत्पर्यायः। हिरण्यम्
२। इत्यमरः। २। ६। ६१॥ कृताकृतं हेम-